

BEHEERS- EN BEGRENZINGENPLAN
voor het natuurontwikkelingsproject en reservaatgebied
BINNENVELD
(165 ha natuurontwikkelingsproject , 147 ha reservaatgebied)

Vastgesteld door Gedeputeerde Staten van Gelderland

april 1995

Ingangsdatum: 1 april 1995

INHOUDSOPGAVE

blz.

1.	INLEIDING	
1.1	Natuurbeleidsplan	1
1.2	Natuurontwikkelingsprojecten en aankoopgebieden	2
1.3	Beheers- en reservaatgebieden	2
1.4	Bergboerenregeling	2
1.5	Het opstellen van een begrenzingen- en beheersplan	3
1.6	Grondverwerving	3
1.7	Beheersovereenkomsten	3
2.	BESCHRIJVING VAN RESERVAATSGBIED EN NATUURONTWIKKELINGSPROJECT	
2.1	Algemeen	5
2.2	Natuur en landschap	5
2.3	Landbouw	6
2.4	Ruimtelijk beleid	6
3.	STREEFBEELDEN NATUUR EN LANDSCHAP	9
4.	BEGRENZING EN STATUS	
4.1	Begrenzing reservaatgebied en natuurontwikkelingsproject	11
4.2	Begrenzing aankoopgebied	12
5.	BEHEERSDOELSTELLINGEN EN BEHEERSPAKKETTEN	
5.1	Beheersdoelstellingen	13
5.2	Beheerspakketten	13
5.3	Ontheffingsmogelijkheden	19
5.4	Randvoorwaarden	19
6.	VERGOEDINGEN	
6.1	Grondsoort	20
6.2	Vergoeding voor pakket 1	20
6.3	Grondslagen voor de berekening van de overige vergoedingen	20
6.4	Vergoeding aan de verpachter	21
6.5	Bijzondere bepalingen	21
BIJLAGEN		
Bijlage 1:	beheersvergoedingen (prijspeil 1993)	
Bijlage 2:	kaart van het reservaatgebied en natuurontwikkelingsproject	

1. INLEIDING

1.1 Natuurbeleidsplan

In juni 1990 heeft de regering het Natuurbeleidsplan (NBP) aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal aangeboden. Hierin zijn de ontwikkelingen van natuur en landschap beschreven. In het NBP wordt geconstateerd dat er nog steeds sprake is van een achteruitgang van het aantal soorten planten en dieren in ons land. Dit geldt niet alleen voor de zeldzame soorten; er is sprake van een algehele achteruitgang in een tempo dat niet is afgenomen. Ook in het landschap zijn ingrijpende wijzigingen vast te stellen. De samenhang tussen de aanwezige landschapsstructuren is vaak sterk verminderd. Eenvormigheid komt meer en meer in de plaats van ruimtelijke verscheidenheid.

Als hoofddoel voor het natuurbeleid geldt de duurzame instandhouding, herstel en ontwikkeling van natuurlijke en landschappelijke waarden. Het streven is erop gericht om dit beleid binnen 25 jaar te realiseren.

Met betrekking tot de ecologische waarden is het beleid met name gericht op het versterken van de duurzaamheid. In dit licht kiest de rijksoverheid voor het realiseren van een ruimtelijk stabiele, duurzaam te behouden ecologische hoofdstructuur. In deze hoofdstructuur worden drie gebiedscategorieën onderscheiden: kerngebieden, natuurontwikkelingsgebieden en verbindingszones. Deze gebiedscategorieën zijn als zodanig aangegeven op de kaart van de ecologische hoofdstructuur van Nederland.

Kerngebieden zijn gebieden met bestaande natuurwaarden van (inter)nationale betekenis. Dit betreft onder meer bestaande natuurterreinen, landgoederen en bossen, beken en hun beekdalen. Daarnaast zijn in de kerngebieden waardevolle agrarische cultuurlandschappen opgenomen. Het beleid voor de kerngebieden is gericht op duurzame instandhouding van de na te streven natuurwaarden (bestaande dan wel verder te ontwikkelen).

Natuurontwikkelingsgebieden zijn gebieden die reële perspectieven bieden voor het ontwikkelen van natuurwaarden van (inter)nationale betekenis of voor het aanzienlijk verhogen van de bestaande natuurwaarden. Natuurontwikkelingsgebieden betreffen met name gebieden die geschikt zijn voor de ontwikkeling van (natte) schraallanden, moerassen en (broek)bossen. Met het ontwikkelen van deze ecosystemen komt een netwerk van natte natuurgebieden binnen bereik. In grote delen van deze gebieden liggen de actuele natuurwaarden op een laag niveau. Plaatselijk kunnen die actuele waarden wel hoog zijn.

Verbindingszones zijn zones waarin de migratiemogelijkheden voor planten en dieren in stand worden gehouden dan wel worden hersteld.

Voor de realisatie van de ecologische hoofdstructuur in het agrarische cultuurlandschap zijn beheerslandbouw en verwerving van landbouwgronden ten behoeve van reservaatvorming of voor natuurtechnische inrichtingsmaatregelen van essentiële betekenis. Daartoe worden relatiengebieden (beheers- en reservaatgebieden) en natuurontwikkelingsprojecten aangewezen. De basis voor het aanwijzen van relatiengebieden en natuurontwikkelingsprojecten is gelegen in de Regeling beheersovereenkomsten 1993 (RBO 1993) en in de Regeling begrenzing natuurontwikkelingsprojecten (RBN).

1.2 Natuurontwikkelingsprojecten en aankoopgebieden

Een natuurontwikkelingsproject is een gebied gelegen binnen de ecologische hoofdstructuur (zowel in natuurontwikkelingsgebieden, in enclaves en randen van kerngebieden als in beperkte mate in verbindingzones) dat in aanmerking komt voor natuurontwikkeling. Om natuurontwikkelingsprojecten te kunnen realiseren moeten de betreffende gebieden worden begrensd en voor zover van toepassing de daarin gelegen gronden worden aangekocht.

Indien het natuurontwikkelingsproject buiten een landinrichtingsproject is gelegen, kan - indien dit vanuit verwervingsoogpunt gewenst is - tevens een ruimer aankoopgebied worden begrensd dan het natuurontwikkelingsproject zelf.

De daarin gelegen cultuurgronden kunnen voor verwerving ten behoeve van uitruil met het natuurontwikkelingsproject zelf in aanmerking komen.

1.3 Beheers- en reservaatgebieden

In februari 1975 heeft de regering de 'Nota betreffende de relatie tussen landbouw en natuur- en landschapsbehoud', kortweg de Relatienota, aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal de aangeboden. Daarin zijn maatregelen voorgesteld om in bepaalde gebieden met bestaande natuurwaarden een meer op natuur en landschap afgestemd agrarisch grondgebruik te gaan voeren. Daartoe zijn en worden met name in de kerngebieden van de ecologische hoofdstructuur gebieden als beheersgebied of als reservaatgebied aangewezen.

In beheersgebieden wordt er naar gestreefd de landbouw blijvend een bestaan te bieden, terwijl tegelijkertijd de bedrijfsvoering is gericht op doeleinden van natuur en landschap. Er is sprake van een actieve beheersprestatie. De ondernemers in de landbouw die hieraan meewerken ontvangen daarvoor een vergoeding wanneer zij met het Bureau Beheer Landbouwgronden (BBL), op basis van vrijwilligheid, een beheersovereenkomst sluiten.

In reservaatgebieden wordt er naar gestreefd om de betreffende grond op basis van vrijwilligheid te verwerven ten behoeve van een terreinbeherende natuurbeschermingsorganisatie. In de periode voorafgaande aan deze verwerving kunnen ondernemers, op dezelfde wijze als in beheersgebieden, op basis van vrijwilligheid een beheersovereenkomst sluiten.

In beheers- en reservaatgebieden worden de beheersverplichtingen en vergoedingen vastgelegd in de hiervoor genoemde beheersovereenkomst.

1.4 Bergboerenregeling

Naast de in paragraaf 1.3 beschreven beheersregeling wordt in Nederland de zogenaamde bergboerenregeling toegepast. De bergboerenregeling is de nationale uitwerking van de Richtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschappen betreffende de landbouw in bergstreken en sommige probleemgebieden.

De regeling wordt toegepast in beheersgebieden, in reservaatgebieden en in sommige natuurontwikkelingsprojecten (die niet op korte termijn zullen worden verworven) alsmede in bepaalde gebieden daarbuiten. In deze gebieden kunnen ondernemers een compenserende vergoeding ontvangen, indien zij met het BBL een overeenkomst sluiten, waarbij zij zich verplichten de natuurlijke handicaps in stand te houden. Het gaat hierbij om zogenaamd passief beheer (pakket 1).

1.5 Het opstellen van een begrenzings- en beheersplan

De mogelijkheid om tot realisering van een natuurontwikkelingsproject of reservaatgebied over te gaan, evenals de mogelijkheid voor ondernemers om in beheers- en reservaatgebieden beheersovereenkomsten te sluiten, ontstaat nadat Gedeputeerde Staten (GS) voor het betreffende gebied een begrenzings- en beheersplan hebben vastgesteld.

Het begrenzings- en beheersplan wordt opgesteld door de Provinciale Commissie Beheer Landbouwgronden (PCBL). In de PCBL hebben vertegenwoordigers van Landbouw- en Natuurbeschermingsorganisaties, Ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer (VROM), Provinciale Overheid, Gemeenten en Waterschappen zitting, in beginsel onder voorzitterschap van een lid van GS. De directeur Landbouw, Natuur en Openlucht recreatie (LNO) is secretaris van de PCBL.

Voordat een begrenzings- en beheersplan door GS wordt vastgesteld vindt door de Commissie Beheer Landbouwgronden (CBL) een toetsing aan het relevant landelijk beleid plaats.

In de procedure voor het opstellen van een begrenzings- en beheersplan is voorzien in de mogelijkheid voor de betrokkenen tot het kenbaar maken van hun mening.

1.6 Grondverwerving

Na begrenzing van natuurontwikkelingsprojecten en/of reservaatgebieden is veelal verwerving van agrarische cultuurgronden aan de orde. Deze is gebaseerd op vrijwilligheid en geschiedt tegen agrarische waarde. Verwerving van gronden is per definitie mogelijk binnen natuurontwikkelingsprojecten en reservaatgebieden, waar ten aanzien van het BBL een beroep op de koopplicht kan worden gedaan. Ook daarbuiten kan verwerving mogelijk zijn, namelijk in landinrichtingsprojecten of in daartoe aangewezen aankoopgebieden.

Buiten het natuurontwikkelingsproject verworven gronden worden door middel van grondruil binnen de begrenzing van het natuurontwikkelingsproject gebracht. Die gronden worden vervolgens overgedragen aan de betrokken terreinbeherende natuurbeschermingsorganisatie, die met daarop toegesneden inrichtings- en/of beheersmaatregelen verantwoordelijk is voor de realisatie en beheer van het natuurontwikkelingsproject, c.q. voor beheer van het reservaatgebied.

Grondverwerving geschiedt in principe door het BBL. Particuliere terreinbeherende natuurbeschermingsorganisaties kunnen in sommige situaties buiten landinrichting ook zelf de verwervende instantie zijn.

Verwerving is niet aan de orde in natuurontwikkelingsprojecten of reservaatgebieden waarvan de gronden reeds eigendom zijn van terreinbeherende natuurbeschermingsorganisaties. Verwerving hoeft eveneens niet aan de orde te zijn in natuurontwikkelingsprojecten waarvan de gronden reeds eigendom zijn van bijvoorbeeld waterschappen of eigenaren van landgoederen in de zin van de Natuurbeschermingswet.

1.7 Beheersovereenkomsten

Na vaststelling van het begrenzings- en beheersplan kan een ondernemer voor (een deel van) zijn in het beheers- en/of reservaatgebied gelegen cultuurgrond een beheersovereenkomst sluiten.

In de beheersovereenkomst leggen de ondernemer en het BBL de beheersverplichtingen en vergoedingen vast op grond van het begrenzings- en beheersplan. Ten aanzien van de in de

beheersovereenkomst op te nemen beheersverplichtingen, heeft de ondernemer een aantal keuzemogelijkheden, zoals in hoofdstuk 5 wordt aangegeven.

De beheersovereenkomst kan, indien de ondernemer dat wenst, na één jaar worden opgezegd (proefjaar). Wanneer de ondernemer daarvan geen gebruik maakt duurt de beheersovereenkomst tot het einde van de lopende beheersperiode, doch nooit korter dan vijf jaar, met inbegrip van het proefjaar. De beheersperiode duurt zes jaar. Daarna kan de beheersovereenkomst worden voortgezet.

2. BESCHRIJVING VAN HET RESERVAATSGBIED EN NATUURONTWIKKELINGSPROJECT

2.1 Algemeen

Het reservaatgebied en het natuurontwikkelingsproject waarvoor dit plan is opgesteld, liggen aaneengesloten langs de Grift in het Binnenveld tussen Wageningen en Veenendaal. Het Binnenveld is een vallei-vormige laagte tussen twee stuwwallen. Het is een open agrarisch landschap bestaande uit veengronden die gelegen zijn langs de Grift. De laagste delen van het Binnenveld worden gevoed met kwelwater vanuit de stuwwallen. Het gebiedsdeel waarin veengronden en kwel gezamenlijk voorkomen is een 400 m tot 700 m brede zone aan weerszijden van de Grift, in deze zone komen overwegend grondwatertrappen I en II voor.

2.2 Natuur en landschap

In het verleden zijn er in het Binnenveld door een samenspel van abiotisch condities (kwel en veen) en extensief agrarisch gebruik uitermate rijke levensgemeenschappen ontstaan: dotterbloemhooilanden, orchideeënrijk blauwgrasland en bovendien - als resultante van veenwinning - een gevarieerd complex van moerassgemeenschappen.

Hiervan resteren nog slechts enige tientallen hectaren binnen enkele kleine natuureservaten: de Hel, de Blauwe Hel en de Bennekommer Meent in het Binnenveld en het Allemanskampje en Meeuwenkampje ten noorden van Veenendaal. Het duurzaam voortbestaan van deze zeer waardevolle levensgemeenschappen in genoemde reservaten is dubieus bij de huidige condities. Buiten de reservaten worden de waardevolle en kwelafhankelijke plantensoorten alleen nog maar aangetroffen in slootkanten en op perceelsscheidingen van graslanden langs de Grift. De hogere landbouwgronden in het Binnenveld, met uitzondering van de houtwallen van de Kraats, zijn soortenarm.

Aanvankelijk was het Binnenveld ook een zeer rijk weidevogelgebied (grutto, tureluur, watersnip, paapje, roodborsttapuit e.a.). In 1987 werd aangetoond dat er, ondanks een zekere achteruitgang, nog steeds een behoorlijke weidevogelpopulatie aanwezig was. Vogeltellingen in de daarop volgende jaren tonen aan dat de weidevogelpopulatie van het Binnenveld tot een absoluut dieptepunt is gedaald. Alleen het staatsnatuurmonument de Bennekommer Meent en omgeving is nog een goed weidevogelgebied; de omvang daarvan is echter te gering voor het voortbestaan van een levensvatbare populatie.

In het Gelderse deel van het Binnenveld komen geen moerassen voor, in het aangrenzende Utrechtse moerascomplex de Hel komen diverse zeer bedreigde moerasvogelsoorten (rietzanger, roerdomp, woudaapje) voor.

De potentieel zeer rijke levensgemeenschappen in het Binnenveld zijn gebonden aan de combinatie van kwelwater, veengronden en extensief grondgebruik. Door landbouwkundige intensivering en verminderde kwelintensiteit is het voorkomen van rijke weidevogelgemeenschappen, dotterbloemgraslanden, blauwgraslanden en moerascomplexen beperkt tot de aanwezige natuureservaten. Onder de heersende landbouwkundige productie-eisen kunnen deze gemeenschappen niet voortbestaan.

2.3 Landbouw

De landbouw in het Binnenveld laat zich met de volgende kengetallen karakteriseren. (Bron CBS-landbouwtelling 1992, LEI-bewerking).

Aantal bedrijven met grond in het gebied	47
Aandeel bedrijven > 23 Nge	64 %
Bedrijven > 23 Nge:	
- aandeel melkveebedrijven	50 %
- aandeel overige veehouderijbedrijven	50 %

Onderstaande gegevens hebben betrekking op de melkveebedrijven met meer dan 23 Nge en minimaal _ van de Nge in de melkveehouderij.

Gemiddelde bedrijfsomvang (Nge)	61
Gemiddelde bedrijfsgrootte (ha)	18
Gemiddelde veebezetting (gve/ha)	3,4
Gemiddeld aantal melkkoeien per bedrijf	38

2.4 Ruimtelijk beleid

In deze paragraaf wordt in kort bestek ingegaan op relevante regelgeving op rijks, provinciaal en gemeentelijk niveau ten aanzien van het reservaatgebied en natuurontwikkelingsproject Binnenveld.

Rijk

In het Natuurbeleidsplan is het centrale deel van het Binnenveld aangeduid als natuurontwikkelingsgebied, het gebied op de kaartbijlage bij het Natuurbeleidsplan strekt zich uit van Veenendaal, langs beide zijden van de Grift tot aan de Rijnuitwaarden (Blauwe Kamer); tevens is er een verbindingzone aangegeven tussen de Veluwe en het centrale Binnenveld.

Groene Ruimte

Het Structuurschema Groene Ruimte (ontwerp planologische kernbeslissing (PKB)) bevat doelstellingen en hoofdlijnen van het ruimtelijk beleid van het Rijk voor een aantal functies van het landelijk gebied. Het betreft concrete beleidsuitspraken over land- en tuinbouw, natuur, landschap, openluchtrecreatie, toerisme, bosbouw en visserij en de samenhang tussen deze sectoren.

Een deel van het gebied is aangegeven als belangrijk voor weidevogels, ganzen, kleine en/of wilde zwanen.

* Nederlandse Grootte-eenheid

Deze eenheid is gebaseerd op het bruto standaardsaldo (bss) per dier en per gewas. Een bss is een gestandaardiseerd bedrag voor de totale opbrengsten minus toegerekende kosten per dier en gewas bij een doelmatige bedrijfsvoering en onder normale omstandigheden; 23 Nge is ongeveer vergelijkbaar met 80 sbe.

Structuurschema natuur- en landschapsbehoud Vierde Nota Ruimtelijke Ordening Extra

In de Vierde Nota Ruimtelijke Ordening-Extra is het gebied in de ruimtelijke hoofdstructuur de zogenaamde bruine koers gegeven. Dit betekent dat het beleid hier is gericht op ontwikkeling van de landbouw in een ruimtelijk mozaïkpatroon met andere functies, waarbij grondgebonden landbouw de overheersende functie zal zijn. In gebieden waar sprake is van andere functies, vindt afweging en ruimtelijke afstemming van landbouw en andere functies plaats.

ROM-gebied

Het reservaatgebied en natuurontwikkelingsproject zijn gelegen in het ROM-gebied Gelderse Vallei. In het ontwerp Plan van Aanpak van de Vallei Commissie (mei 1992) is het centrale Binnenveld ingedeeld bij de categorie agrarisch gebied dat in aanmerking komt voor toepassing van de relatienota, natuurontwikkeling en bosaanleg (het laatste aspect is in het Binnenveld niet van toepassing).

Provincie

Streekplan

Het provinciaal beleid ten aanzien van de ruimtelijke ontwikkeling van het relatienotagebied en natuurontwikkelingsproject in het Binnenveld is vastgelegd in het in 1987 vastgestelde streekplan Veluwe.

In het streekplan is het beleid voor dit gebied gericht op ontwikkeling van het agrarisch gebruik, de verbetering van de landschappelijke kwaliteiten en recreatieve mogelijkheden en op bescherming van verspreid aanwezige natuur- en landschapswaarden. Daarbij is het beleid met name gericht op bescherming van het open karakter van de Bennekommer Meent, de Hooilanden en delen van het Wageningse Binnenveld. Tevens dienen de voor ontwatering kwetsbare natuurgebieden zoveel mogelijk te worden beschermd.

Het Beleidsplan Binnenveld (1990), dat de status heeft van een streekplanuitwerking, geeft een agrarische hoofdfunctie aan voor een groot deel van het Binnenveld. Voor het centrale deel van het Binnenveld is het beleid gericht op veiligstellen en verder ontwikkelen van de aanwezige natuurwaarden; met name betreft dit de waarden langs de Grift, gebonden aan het voorkomen van kwel. Andere voor het natuur- en landschapsbeleid essentiële uitgangspunten in het Beleidsplan Binnenveld zijn: handhaving van de openheid, herstel en versterking van de landschappelijke structuur, verbetering van de mogelijkheden tot recreatief medegebruik, behoud en versterking van ecologische relaties, met name binnen de gradiënt stuwwal-open middengebied, alsmede tussen het zuidelijk deel van het Binnenveld en de uiterwaarden.

Waterhuishoudingsplan

In het Provinciaal Waterhuishoudingsplan (1991) heeft de Bennekommer Meent de functie 'water voor natuur van het hoogste ecologische niveau' gekregen. Dit houdt in dat beheer en inrichting van het waterhuishoudkundige systeem zijn gericht op veiligstelling en ontwikkeling van de natuur. Om tot effectivering van het waterbeleid te komen wordt momenteel het waterhuishoudkundige systeem van de Bennekommer Meent en omgeving onderzocht (REGIWA-project). Het aan de Bennekommer Meent grenzende gebied heeft de functie aanduiding 'water voor landbouw en kwelafhankelijke landnatuur'. Het overige deel van het Binnenveld heeft de aanduiding 'water voor landbouw'.

Gemeenten

Bestemmingsplan

Het reservaatgebied ligt grotendeels in de gemeente Wageningen en het natuurontwikkelingsproject grotendeels in de gemeente Ede. In het bestemmingsplan van de gemeente Wageningen is het gebied aangeduid als agrarisch gebied, een deel heeft een bestemming ten dienste van de Landbouwuniversiteit.

De gemeente Ede treft voorbereidingen voor de herziening van het bestemmingsplan voor het buitengebied. Hiertoe is in 1992 een ecologisch onderzoek uitgevoerd. Dit onderzoek toont aan dat er goede mogelijkheden zijn voor natuurontwikkeling in de omgeving van de Bennekommer Meent.

Ecologische richtlijn

In de Richtlijn Ammoniak en Veehouderij 1991 is vastgelegd dat bij de beoordeling van aanvragen voor hinderwetvergunningen van agrarische bedrijven de richtlijn buiten beschouwing wordt gelaten in geval er sprake is van door het Rijk, lagere overheden of publiekrechtelijke organisaties uitgevoerde danwel gesubsidieerde uitbreiding van bestaande of aanleg van geheel nieuwe natuurontwikkelingsgebieden.

Ook de in het kader van het Relatienotabeleid aangewezen beheersgebieden en niet-verworven reservaatgebieden vallen niet onder de richtlijn. Omdat het reservaatgebied in het Binnenveld niet voldoet aan de definitie van schraalland volgens de richtlijn, blijft dit reservaatgebied ook nadat de gronden zijn verworven, buiten beschouwing bij de beoordeling van hinderwetvergunningsaanvragen van agrarische bedrijven.

3. STREEFBEELDEN NATUUR EN LANDSCHAP

Om de waardevolle natuur in het Binnenveld weer tot ontwikkeling te brengen dient aan twee essentiële randvoorwaarden te worden voldaan. Die randvoorwaarden zijn het versterken van de kwelinvloed en het minimaliseren van de eutrofiring; deze aspecten worden nader uitgewerkt in hoofdstuk 4. Voorop gesteld moet worden dat het niet eenvoudig zal zijn aan de randvoorwaarden te voldoen, maar dat de bijzondere potentiële condities de inspanningen rechtvaardigen. De verschillende levensgemeenschappen (natuurdoeltypen) die in het Binnenveld kunnen worden ontwikkeld, zijn hieronder beschreven aan de hand van een drietal natuurdoeltypen.

Natuurdoel Watersnip

Het gebied wordt grotendeels ingericht en beheerd als vochtig en drassig grasland, bestaande uit kwelafhankelijke zwak voedselrijke tot mesotrofe plantengemeenschappen (kamgrasweiden, dotterbloemhooilanden, gemeenschap van kleine zeggen). Een dergelijk gebied zal tevens een belangrijk leefgebied zijn voor weidevogels zoals watersnip, tureluur, grutto e.a..

Recent is vastgesteld dat de watersnip, een karakteristieke soort voor drassige graslanden, in Gelderland heel sterk is afgenomen. Bij een reservatsbeheer zijn in het Binnenveld goede condities te scheppen voor de vestiging van een watersnippenpopulatie. Als het gebied bestaat uit vochtig en drassig grasland zal het tevens zeer geschikt zijn voor overwinterende zwanen (kleine en wilde zwaan) en eenden.

Door de aanleg van kleine moerascomplexen en poelen kan een geschikt leefgebied tot stand gebracht worden voor moerasvogels (roerdomp, bruinekiekendief en rietzanger), amfibieën (groene kikker, kleine watersalamander, heikikker) en vissen. Tevens ontstaat dan een ruimtelijke verbinding tussen de moerascomplexen van het Binnenveld en de Rijnuitwaarden (Blauwe Kamer).

De belangrijkste beheersvoorwaarden voor dit natuurtype zijn:

- zeer extensief agrarisch beheer (laat maaien, versralen).
- zodanig peilbeheer binnen het begrensde gebied dat natte en kwelafhankelijke natuur tot ontwikkeling kan komen.

Dit natuurdoel leidt tot een open landschap met extensief beheerde graslanden, afgewisseld door kleine moerascomplexen en open water.

Natuurdoel Orchis

Het zeldzame natuurtype van blauwgraslanden en trilvenen zoals dat nu nog in enkele reservaten binnen en in de omgeving van het Binnenveld wordt aangetroffen, kan in grote delen van het centrale Binnenveld worden ontwikkeld. Daartoe is een combinatie van cultuurtechnische maatregelen (in het gehele Binnenveld), inrichtingsmaatregelen (eenmalige ingrepen in het toekomstige natuurgebied) en een intensief natuurtechnisch beheer (blijvend jaarlijks terugkerende activiteiten zoals maaien en afvoeren) noodzakelijk.

Het resultaat zal zijn het ontstaan van zeer gevarieerde levensgemeenschappen die rijk zijn aan bijzondere plante- en diersoorten, bovendien zijn het gemeenschappen die nationaal en internationaal uiterst zeldzaam zijn.

Met name kwelrijke veengebieden aan de voet van stuwwallen bieden de noodzakelijke milieucondities voor het ontwikkelen van deze gemeenschappen; het centrale Binnenveld is zo'n gebied. Plantesoorten die hier tot ontwikkeling kunnen komen zijn diverse soorten orchideeën, moeraskartelblad, ronde zegge, vlozegge, spaanse ruit, waterdrieblad en vele andere. De bestaande blauwgraslandreservaten, waarbinnen deze soorten nog voorkomen, fungeren als brongebied. Tot de broedvogels kunnen gerekend worden watersnip, wulp, porseleinhoen en blauwborstje.

De faunistische variatie is aanzienlijk te vergroten door, evenals bij het natuurdoel Watersnip, delen van het gebied in te richten als moerascomplex met open water, hierdoor ontstaan levensgemeenschappen die verwant zijn met het huidige moerascomplex De Hel. Het landschappelijke beeld zal zijn een tamelijk open gebied met schraallanden met enige wilgenstruweel en verspreid door het gebied moerascomplexen en open water.

Natuurdoel *Alnus*

Bij het natuurdoel *Alnus* wordt gekozen voor zelfregulerende natuur, waarin niet of zeer sporadisch wordt bijgestuurd door natuurtechnische beheersmaatregelen. Om voldoende gevarieerde natuur te krijgen moet een uitgangssituatie geschapen worden met voldoende variatie in bodemopbouw en waterdiepten. Door vergraving ontstaan drassige veenbodems en open water in een zekere ruimtelijke afwisseling. De successie komt geleidelijk aan op gang, er ontstaan situaties met watervegetatie, riet en biezten, drijftillen, struweel en uiteindelijk moerasbos met voornamelijk els. Het verloop van successiestadia kan worden beïnvloed c.q. afgeremd door het inschakelen van extensieve begrazing met runderen of paarden. De zo ontstane levensgemeenschappen bieden in botanisch opzicht een minder hoge zeldzaamheidswaarde dan natuurdoel *Orchis*, omdat in de diverse laagveengebieden (Vechtplassen, Wieden) en beekdalen (fragmenten van het elzenbroekbos) varianten van dit systeem reeds voorkomen. Echter nergens wordt het systeem zo direct gevoed met oud gerijpt kwelwater vanuit de stuwwallen als in het Binnenveld. Als gevolg van de kwelinvloed mag verwacht worden dat er bij *Alnus* waardevolle botanische situaties zullen ontstaan. Bovendien toont de huidige broedvogelgemeenschap van De Hel aan, dat er bij natuurdoel *Alnus* een zeer rijke moerasvogelgemeenschap zal ontstaan.

Bij *Alnus* zullen delen van het open landschapsbeeld van het Binnenveld veranderen in een landschap van moerasbos met open water.

4. BEGRENZING EN STATUS

4.1 Begrenzing reservaatgebied en natuurontwikkelingsproject

De cultuurgronden in het Binnenveld herbergen naast landbouwkundige ook uiteenlopende te handhaven en te ontwikkelen natuurwaarden, die vragen om een daarop gerichte inrichting en/of (mede) daarop afgestemd grondgebruik. De in paragraaf 2.2 omschreven natuurwaarden en ontwikkelingsmogelijkheden en het weergegeven beleid maken relatienotatoepassing en inrichting ten behoeve van natuurontwikkeling in het gebied gewenst. Of een gebied als beheersgebied, als reservaatgebied of als natuurontwikkelingsproject wordt aangemerkt is afhankelijk van de na te streven natuur- en landschapswaarden, de kwetsbaarheid van de eventueel aanwezige natuurwaarden, de inrichtingsnoodzaak en de inpasbaarheid van het gewenste beheer in de agrarische bedrijfsvoering. In samenhang daarmee spelen de verwervings-, inrichtings- en beheerskosten en de landbouwstructurele situatie ter plaatse een rol.

Uit de beschrijving van de streefbeelden van de onderscheiden natuurdoelen in hoofdstuk 3 kan worden afgeleid dat de voor natuurdoel *Watersnip* benodigde inrichtingsmaatregelen minder ingrijpend zijn dan voor de natuurdoelen *Orchis* en *Alnus*.

Bij *Watersnip* wordt ervan uitgegaan dat de beoogde natuurkwaliteiten ontwikkeld kunnen worden bij een verbeterde algehele milieubasiskwaliteit (regulier beleid) buiten het begrensde gebied, in combinatie met zeer extensieve agrarische beheersvormen binnen het begrensde gebied. Aanvullend zullen op enkele cruciale punten inrichtingsmaatregelen genomen worden om de kwelsituaties te benutten, de grondwaterstand te verhogen, en het gebiedseigen water zo lang mogelijk vast te houden.

De beheersinspanningen die nodig zijn om het natuurtype *Watersnip* te ontwikkelen zijn niet inpasbaar in de normale agrarische bedrijfsvoering; ten behoeve van realisatie is grondverwerving en beheer door een terreinbeherende natuurbeschermingsorganisatie wenselijk. Daarom worden deze gronden als reservaatgebied aangewezen. Voor de verwezenlijking van enkele moerascomplexen en open water dient een natuurontwikkelingsproject te worden gerealiseerd.

De randvoorwaarden en resulterende inrichtingsmaatregelen voor *Orchis* en *Alnus* zijn ingrijpender. Dit betreft maatregelen om het kwelwater weer in voldoende mate in de wortelzone te krijgen en maatregelen om het schone kwelwater uit de stuwwallen te scheiden van het vervuilde landbouwwater dat vanaf de flanken van de stuwwallen naar het kwelgebied toestroomt. Binnen het natuurontwikkelingsproject gaat het daarbij vooral om verlaging van het maaiveld door afgraven van de toplaag.

Daarnaast zijn buiten het natuurontwikkelingsproject de volgende maatregelen van belang: verhoging van het waterpeil in de Grift (Regiwa-project), verbreding, verondieping en aanpassing van het waterlopenstelsel waardoor kwantitatieve en kwalitatieve verbeteringen van het oppervlaktewater in de omgeving ontstaan. Daarnaast heeft vermindering van grondwaterwinning door het pompstation Ede een positief effect op de na te streven natuurdoelen.

Gelet op de inrichtingsmaatregelen zal voor realisatie van natuurdoel *Orchis* het natuurontwikkelings-instrumentarium nodig zijn. De permanente beheersinspanningen zijn groot omdat jaarlijks gemaaid moet worden met gespecialiseerde apparatuur. De levensgemeenschappen van blauwgrasland en trilvenen kunnen niet instand worden gehouden door extensieve begrazing. Ook bij natuurdoel *Alnus* maken de benodigde inrichtingsmaatregelen inzet van het natuurontwikkelings-instrumentarium wenselijk.

De lokaties in het gehele Binnenveld (Utrecht en Gelderland) met een beoogde natuurfunctie hebben een zodanige omvang (ca. 600 ha), dat er goede mogelijkheden zijn om alle drie beschreven natuurmodellen in een ruimtelijke variatie te ontwikkelen. Hierbij wordt nadrukkelijk uitgegaan van de huidige en toekomstige gebiedspotenties en van bestaande beleidskaders.

Het zwaartepunt ligt bij de ontwikkeling van natuurdoel *Orchis* in het gebied van de Bennekommer Meent en de Hooilanden. Delen die niet geschikt zijn voor blauwgrasland- en trilveenontwikkeling, worden ingericht als moerascomplex, conform natuurdoel *Alnus*.

Voor deelgebied de Veenkampen is natuurdoel *Watersnip* van toepassing. In samenhang met het aangrenzende reservaatgebied 'De Achterbergse Hooilanden' aan Utrechtse zijde, ontstaat een groot aaneengesloten gebied. Binnen dit gebied is voldoende ruimte aanwezig om delen te ontwikkelen tot moerascomplex conform natuurdoel *Alnus*. De lokaties voor natuurdoel *Alnus* zijn gesitueerd in het uiterste noordelijke en zuidelijke deel van de Veenkampen.

Bij de hier geschetste streefbeeldent ontstaat een ruimtelijke variatie van open en gesloten ruimte, er blijft voldoende openheid om het zicht op de stuwwallen te handhaven.

Bij de begrenzing is gestreefd naar de vorming van afgeronde, aaneengesloten oppervlakten van zowel het reservaatgebied als het natuurontwikkelingsproject. Hierdoor kan een groot reservaat en natuurontwikkelingsgebied worden gevormd op de daarvoor meest geschikte plaats.

4.2 Begrenzing aankoopgebied

Om het natuurontwikkelingsproject binnen een periode van plm. 25 jaren te kunnen verwerven, is een aankoopgebied begrensd dat ruimer is dan het natuurontwikkelingsproject. Gelet op de grondmobiliteit in de omgeving van het natuurontwikkelingsproject, is bij een verantwoord marktaandeel van het BBL een aankoopgebied van 1298 ha nodig. Bij de situering van het aankoopgebied is rekening gehouden met de grondgebruikssituatie: het aankoopgebied is zodanig gesitueerd dat aankopen in het aankoopgebied reële perspectieven kunnen bieden op ruilingen met gronden in het natuurontwikkelingsproject. Door dergelijke ruilingen kan tevens een betere verkavelingssituatie ontstaan.

Binnen het aankoopgebied kunnen gronden na aankoop door het BBL tijdelijk in beheer worden gehouden tot zich goede ruilmogelijkheden voordoen. Indien zich binnen plm. 5 jaar geen uitruilmogelijkheden voordoen, zal worden overwogen de betreffende grond te verkopen. In het aankoopgebied zal het BBL niet meer ruilgrond in eigendom nemen dan maximaal plm. 10% van de nog te verwerven oppervlakte in het natuurontwikkelingsproject. Gronden gelegen in het natuurontwikkelingsproject blijven in beheer bij het BBL totdat (gedeeltelijke) inrichting plaatsvindt.

Voornoemde uitgangspunten en overwegingen hebben geleid tot de aanwijzing van 147 ha reservaatgebied, een natuurontwikkelingsproject van 165 ha en een aankoopgebied van 1298 ha.

Voor begrenzing en ligging van het reservaatgebied, natuurontwikkelingsproject en aankoopgebied wordt verwezen naar bijlage 2.

5. BEHEERSDOELSTELLINGEN EN BEHEERSPAKKETTEN

5.1 Beheersdoelstellingen

Uit paragraaf 2.2 is af te leiden dat het in het kader van dit begrenzings- en beheersplan na te streven beheer van het reservaatgebied primair is gericht op het handhaven en ontwikkelen van de natuurwetenschappelijke en landschappelijke waarden.

Hiertoe zijn voor het reservaatgebied de volgende doelstellingen of combinaties daarvan geformuleerd.

- 1 handhaven van externe produktie-omstandigheden (*passief beheer*);
- 2 handhaven en ontwikkelen van botanische waarden in perceelsranden van graslandpercelen (*perceelsrandenbeheer*);
- 3 handhaven en ontwikkelen van botanische waarden op graslandpercelen (*botanisch beheer*);
- 4 handhaven en ontwikkelen van weidevogelpopulaties op graslandpercelen (*weidevogelbeheer*).

5.2 Beheerspakketten

Om de beheersdoelstellingen te bereiken is een aantal beheerspakketten samengesteld. Elk beheerspakket bestaat uit een aantal beheersbepalingen. De ondernemer kan een keuze maken uit deze beheerspakketten.

Beheerspakket 1 is gericht op de handhaving van de natuurlijke handicaps (*passief beheer*). Dit pakket kan afzonderlijk dan wel in combinatie met andere pakketten in het hele gebied worden overeengekomen. De bepalingen voor *passief beheer* maken deel uit van de pakketten 2 tot en met 14.

Beheerspakketten 2 tot en met 7 zijn gericht op de handhaving en ontwikkeling van botanische waarden op graslandpercelen. Deze pakketten zijn van toepassing in het hele gebied. De pakketten 5, 6 en 7 zijn van toepassing op percelen die van oudsher vanwege ligging en natuurlijke omstandigheden worden beweide.

Beheerspakket 8 is gericht op de ontwikkeling van botanische waarden in de randen van graslandpercelen. Dit pakket kan afzonderlijk dan wel in combinatie met andere pakketten voor grasland in het hele gebied worden overeengekomen.

Beheerspakketten 9 tot en met 14 zijn gericht op de handhaving en ontwikkeling van weidevogelpopulaties.

Beheersbepalingen

	beheerspakket nummer RBO 1993	
1.	Geen werkzaamheden verrichten die wijzigingen tot gevolg hebben van de topografische kavel- en perceelsstructuur, het micro-reliëf, de bodemstructuur of het bodemprofiel.	x
2.	Geen werkzaamheden verrichten die wijzigingen tot gevolg hebben van de begreppeling of de detailontwatering of leiden tot verlaging van de grondwaterstand c.q. slootwaterpeilen.	x
3.	Geen werkzaamheden verrichten die wijzigingen tot gevolg hebben van de aanwezige landschapselementen, anders dan ten behoeve van het behoud van het element.	x
4.	Indien bij aanvraag van een overeenkomst particuliere onderbemaling plaatsvindt dient deze, zolang ze voortduurt, zodanig te geschieden dat in de winter en in het voorjaar (tot 1 juni) de drooglegging niet verder gaat dan de drooglegging van de niet onderbemalen gronden in het peilvak waartoe dat perceel behoort.	x
x	Bepaling van toepassing	

botanisch beheer

beheerspakket		2	3	4	5	6	7	8
nummer RBO 1993		4	5	7	9	10	11	17
5.	Percelen als grasland gebruiken; maaien of beweiden gevolgd door bossenmaaien, dient jaarlijks plaats te vinden	x	x	x	x	x	x	x
6.	Niet scheuren, niet frezen en niet herinzaaien	x	x	x	x	x	x	-
7.	Niet doorzaaien	x	x	x	x	x	x	-
8.	Geen zuiveringsslib gebruiken	x	x	x	x	x	x	x
9.	Geen dierlijk mest (behoudens ruige mest afkomstig van rundvee) gebruiken in de periode van 1 oktober tot 1 maart	x	x	x	-	-	-	-
10.	Geen dierlijke mest gebruiken in de periode van 1 april tot 1 juni of zoveel later als het tijdstip valt waarop beweiden of maaien heeft plaatsgevonden	-	x	x	-	-	-	-
11.	Geen chemische bestrijdingsmiddelen gebruiken, met uitzondering van pleksgewijze bestrijding van akkerdistel, brandnetel en ridderzuring	x	x	x	x	x	x	-
12.	Niet maaien en niet weiden in de periode van 1 april tot 15 juni	-	x	-	-	-	-	-
13.	Niet maaien en niet weiden in de periode van 1 april tot 30 juni	-	-	x	-	-	-	-
14.	Niet maaien en geen gebruik van stikstofhoudende meststoffen in de periode van 1 oktober tot 15 juni; in deze periode is beweiding toegestaan met maximaal 5 runderen ouder dan 2 jaar of 10 runderen jonger dan 2 jaar of 15 stuks wolvee of 5 paarden per hectare	-	-	-	x	-	-	-
15.	Niet maaien en geen gebruik van stikstofhoudende meststoffen in de periode van 1 oktober tot 30 juni; in deze periode is beweiding toegestaan met maximaal 5 runderen ouder dan 2 jaar of 10 runderen jonger dan 2 jaar of 15 stuks wolvee of 5 paarden per hectare	-	-	-	-	x	-	-
16.	Niet maaien en geen gebruik van stikstofhoudende meststoffen in de periode van 1 oktober tot 15 juli; in deze periode is beweiding toegestaan met maximaal 5 runderen ouder dan 2 jaar of 10 runderen jonger dan 2 jaar of 15 stuks wolvee of 5 paarden per hectare	-	-	-	-	-	x	-
17.	Niet scheuren, frezen, herinzaaien, doorzaaien en bemesten, geen bagger opbrengen en geen chemische bestrijdingsmiddelen gebruiken met uitzondering van	0	0	0	0	0	0	x

beheerspakket		2	3	4	5	6	7	8
	pleksgewijze bestrijding van akkerdistel, brandnetel en ridderzuring in een strook van minimaal 2 tot maximaal 12 meter (afgerond op hele meters) vanuit de perceelsrand; indien een naastgelegen sloot wordt geschoond, dient de schoning plaats te vinden in de periode van 1 september tot 15 oktober							

x bepaling van toepassing - bepaling niet van toepassing 0 bepaling facultatief

8^{*} perceelsrandenbeheer

weidevogel beheer

		9	10	11	12	13	14
		20	21	22	23	24	25
18.	Percelen als grasland gebruiken; maaien of beweiden gevolgd door bossenmaaien, dient jaarlijks plaats te vinden	x	x	x	x	x	x
19.	Niet scheuren, niet frezen en niet herinzaaien	x	x	x	x	x	x
20.	Geen zuiveringsslib gebruiken	x	x	x	x	x	x
21.	Geen dierlijk mest (behoudens ruige mest afkomstig van rundvee) gebruiken in de periode van 1 oktober tot 1 maart	-	-	x	x	x	x
22.	Geen dierlijk mest gebruiken in de periode van 1 april tot 1 juni of zoveel later als het tijdstip valt waarop beweiding of maaien heeft plaatsgevonden	x	x	x	x	x	x
23.	Het aanbrengen van minimaal 10 en maximaal 20 ton ruige mest, afkomstig van rundvee, per hectare in de periode van 1 augustus tot 1 april	0	0	0	0	0	-
24.	Geen chemische bestrijdingsmiddelen gebruiken, met uitzondering van pleksgewijze bestrijding van akkerdistel, brandnetel en ridderzuring	-	-	x	x	x	x
25.	Geen chemische bestrijdingsmiddelen gebruiken in de periode waarin maaien en weiden niet is toegestaan	x	x	x	x	x	x
26.	Niet rollen en niet slepen van 1 april tot 1 juni of zoveel later als het tijdstip valt waarop beweiding of maaien heeft plaatsgevonden	x	x	x	x	x	x
27.	Niet maaien en niet weiden in de periode van 1 april tot 1 juni	x	-	-	-	-	-
28.	Niet maaien en niet weiden in de periode van 1 april tot 8 juni	-	x	-	-	-	-
29.	Niet maaien en niet weiden in de periode van 1 april tot 15 juni	-	-	x	-	-	-
30.	Niet maaien en niet weiden in de periode van 1 april tot 22 juni	-	-	-	x	-	-
31.	Niet maaien en niet weiden in de periode van 1 april tot 30 juni	-	-	-	-	x	-
32.	Niet maaien en niet weiden in de periode van 30 april tot 30 juni; beweiding met schapen is bovendien niet toegestaan in de periode van 15 april tot 30 april	-	-	-	-	-	x
33.	Niet scheuren, frezen, herinzaaien, doorzaaien en bemesten, geen bagger opbrengen en geen chemische bestrijdingsmiddelen gebruiken met uitzondering van pleksgewijze bestrijding van akkerdistel, brandnetel en ridderzuring in een strook van minimaal 2 tot maximaal 12 meter (afgerond op hele meters vanuit de perceelsrand; indien een naastgelegen sloot wordt ge-	0	0	0	0	0	0

beheerspakket		9	10	11	12	13	14
	schoond, dient de schoning plaats te vinden in de periode van 1 september tot 15 oktober						

x bepaling van toepassing - bepaling niet van toepassing 0 bepaling facultatief

5.3 Ontheffingsmogelijkheden

De directeur LNO kan namens het BBL ontheffing verlenen van de in de beheersovereenkomst opgenomen verplichtingen. Als regel geldt dat alleen ontheffing zal worden verleend indien de bedrijfsvoering ernstig gevaar loopt en de natuurbeschermingsbelangen niet ernstig worden geschaad. Aan de ontheffing kunnen voorwaarden worden verbonden.

Een verzoek tot ontheffing dient schriftelijk te worden ingediend bij de **directeur LNO, Postbus 9079, 6800 ED Arnhem**.

De directeur LNO dient binnen 15 dagen na verzending van een verzoek tot ontheffing zijn beslissing aangaande dat verzoek aan de ondernemer kenbaar te maken.

5.4 Randvoorwaarden

De in de beheersovereenkomst opgenomen verplichtingen gelden niet indien zij in strijd zijn met een publiekrechtelijke regeling en - voor zover deze regeling de mogelijkheid van ontheffingen en vrijstellingen kent - de ondernemer op een daartoe ingediend verzoek geen ontheffing of vrijstelling heeft verkregen.

Indien de ondernemer één jaar na het sluiten van de beheersovereenkomst deze wenst te beëindigen, dient hij dit ten minste 30 dagen voor het verstrijken van het betreffende jaar schriftelijk aan het BBL kenbaar te maken.

Indien er sprake is van verpacht land dient de beheersovereenkomst mede te worden ondertekend door de verpachter(s). Deze voorwaarde geldt niet indien de beheersovereenkomst alleen pakket 1 bevat.

In reservaatgebieden kunnen op gronden die eigendom zijn van een publiekrechtelijk lichaam of een particuliere terreinbeherende natuurbeschermingsorganisatie geen beheersovereenkomsten worden gesloten, tenzij het ononderbroken gebruik door derden betreft, daterend van vóór 1 december 1977.

Indien er sprake is van een herziening van het beheersplan aan het einde van de beheersperiode, dient de ondernemer uiterlijk één maand voor het aflopen van de beheersperiode zijn beslissing inzake beëindiging, voortzetting volgens het oude beheersplan (maximaal nog één beheersperiode) of overschakeling op een beheersovereenkomst op basis van het herziene beheersplan, aan het BBL mede te delen.

6. VERGOEDINGEN

6.1 Grondsoort

De hoogte van de grondslagen voor de berekening van de beheersvergoeding is afhankelijk van de grondsoort in het reservaatgebied. Overeenkomstig de RBO 1993 wordt onderscheid gemaakt tussen veen-, klei- en zandgebieden. Het reservaatgebied wordt gerekend tot de veengebieden.

6.2 Vergoeding voor pakket 1

De vergoeding voor pakket 1 (passief beheer) bedraagt maximaal f 260 per ha per jaar. De hoogte van de vergoeding wordt, naast bovengenoemde maximering, bepaald door de veebezetting op het individuele bedrijf ten tijde van de aanvraag van de beheersovereenkomst.

6.3 Grondslagen voor de berekening van de overige vergoedingen

Perceelsbeheer

De vergoedingen voor de pakketten 2 t/m 7 en 9 t/m 14 worden, onafhankelijk van de vergoeding voor pakket 1, berekend op basis van de volgende grondslagen:

- opbrengstderving, uitgedrukt in kVEM per ha;
- toename van arbeidsaanspraken, uitgedrukt in uren per ha;
- verschil in exploitatie-aanspraken, uitgedrukt in guldens per ha.

Voor de verschillende pakketten zijn de grondslagen als volgt:

pakket (nummer)	opbrengstderving (kVEM/ha)	arbeidstoename (uren/ha)	exploitatie- aanspraken (gld/ha)
2	237	1	67
3	1318	1	86
4	1812	1	23
5	1068	1	104
6	1402	1	43
7	1905	1	-16
9	699	0	212
10	973	0	170
11	1318	1	116
12	1537	1	86
13	1812	1	53
14	1741	1	53

De vergoeding voor het aanbrengen van minimaal 10 en maximaal 20 ton ruige mest, afkomstig van rundvee, per ha in de periode van 1 augustus tot 1 april bedraagt f 140 per ha.

De vergoedingen kunnen worden berekend na vermenigvuldiging van de opbrengstderving en arbeidstoename met de prijs per kVEM respectievelijk per arbeidsuur, zoals die jaarlijks op advies van de CBL door de Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij worden vastgesteld. De vergoedingen voor 1995 zijn opgenomen in bijlage 1.

Perceelsrandenbeheer

Voor het perceelsrandenbeheer is alleen de grondslag exploitatieaanspraken van toepassing. De vergoeding is aanvullend op de vergoeding voor het perceelsbeheer. De hoogte van deze grondslag is als volgt:

Perceelsrandenbeheer

pakket exploitatie

	aanspraken (gld/m ²)
* pakket 8 in combinatie met pakket 1	0,12
* pakket 8 in combinatie met pakketten 2 t/m 7 en 9 t/m 14	0,08

6.4 Vergoeding aan de verpachter

Aan de verpachter(s) die de overeenkomst mede-ondertekent(-ondertekenen) wordt een verpachtersvergoeding verstrekt van in totaal f 25 per ha per jaar.

Deze vergoeding wordt niet verstrekt indien de verpachter een publiekrechtelijk lichaam of een particuliere terreinbeherende natuurbeschermingsorganisatie is.

De verpachtersvergoeding wordt in mindering gebracht op de vergoeding aan de pachter.

6.5 Bijzondere bepalingen

Indien en voor zover regelingen in het kader van de Meststoffenwet of de Wet bodembescherming in de toekomst het gebruik van meststoffen beperken, worden zo nodig de grondslagen voor de berekening van de vergoedingen die betrekking hebben op een beperking in het gebruik van meststoffen, aangepast op het onderdeel exploitatie-aanspraken. In dat geval kan bijvoorbeeld worden gedacht aan wijziging van de afzetkosten en wijziging van de wettelijke regeling ten aanzien van de uitrijperioden.

BEHEERSVERGOEDINGEN

(prijspeil 1995)

PERCEELSBEHEER

Pakket	Beheersvergoeding*	Beheersvergoeding* inclusief maximale vergoeding pakket 1
	(gld/ha/jaar)	(gld/ha/jaar)
1 passief beheer	0	260
botanisch beheer grasland		
2 licht	190	450
3 15 juni	610	870
4 30 juni	730	990
5 15 juni/beperkte beweiding	530	790
6 30 juni/beperkte beweiding	590	850
7 15 juli/beperkte beweiding	720	980
weidevogel beheer		
9 1 juni	470	730
10 8 juni	530	790
11 15 juni	640	900
12 22 juni	690	950
13 30 juni	760	1020
14 30 juni/voorbeweiding	730	990

* bedragen afgerond op f 10

De vergoeding voor het aanbrengen van minimaal 10 en maximaal 20 ton ruige mest, afkomstig van rundvee, per hectare in de periode van 1 augustus tot 1 april bedraagt f 140 per ha per jaar.

PERCEELSRANDENBEHEER

pakket exploitatie

	aanspraken (gld/m ²)
* pakket 8 in combinatie met pakket 1	0,12
* pakket 8 in combinatie met pakketten 2 t/m 7 en 9 t/m 14	0,08

